

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1316

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 decembrie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
DECRETE		
1.672. — Decret privind rechemarea unui ambasador.....	1	funcțională — vegetația forestieră cu funcții speciale de protecție, subgrupa 1.4.a — păduri special amenajate în scop recreativ (păduri-parc), din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al orașului Călimănești, județul Vâlcea 5–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
1.650. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Tomești, județul Timiș	2	
1.651. — Hotărâre privind aprobarea modelului de steag al comunei Cernat, județul Covasna	3–4	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
1.678. — Hotărâre privind transmiterea cu titlu gratuit a suprafeței de 43,0365 ha, fond forestier din grupa I		Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept) 7–16

DECRETE PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României decretează:

Art. 1. — Domnul Emilian-Horațiu Hurezeanu se recheamă din calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Austria.

Art. 2. — Domnul Emilian-Horațiu Hurezeanu își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 23 decembrie 2024.
Nr. 1.672.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea stemei comunei Tomești, județul Timiș**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Tomești, județul Timiș, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Tomești, județul Timiș, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

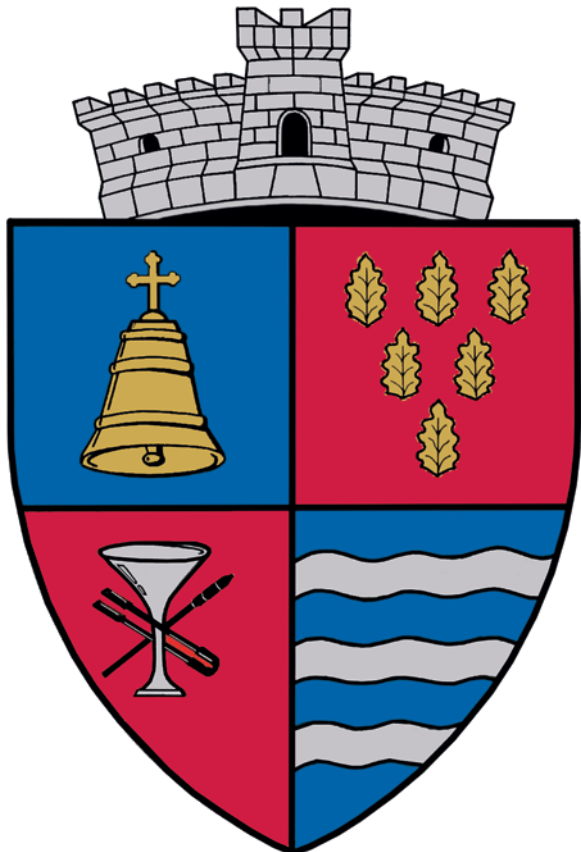
Contrasemnează:
p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației, interimar,
Marin Țole,
secretar de stat

București, 12 decembrie 2024.
Nr. 1.650.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Tomești, județul Timiș

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Tomești,
județul Timiș

Descrierea stemei

Stema comunei Tomești se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, scartelat.

În primul cartier, în câmp albastru, se află un clopot cu cruce treflată, de aur.

În al doilea cartier, în câmp roșu, se află șase frunze de stejar, dispuse 3 : 2 : 1.

În cartierul 3, dextru, în câmp roșu, se află un pahar cu picior, așezat în pal, de argint, peste care broșează un baston de sticlă și un clește, poziționate în săritoare, de culoare neagră.

În cartierul 4, senestru, în câmp albastru, sunt trei brâuri undate.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Clopotul reprezintă biserica de lemn cu hramul Nașterea Sf. Ioan Botezătorul din satul Românești, declarată monument istoric.

Cele șase frunze de stejar reprezintă bogăția silvică și relieful montan specific zonei, iar numărul lor face referire la numărul satelor ce formează comuna Tomești.

Paharul împreună cu bastonul de sticlă și cleștele fac referire la fabrica de sticlărie din Tomești, care a funcționat timp de 200 de ani.

Brăurile undate reprezintă rețeaua hidrografică, respectiv râul Bega și afluenții săi.

Coroana murală de argint cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea modelului de steag
al comunei Cernat, județul Covasna

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul de steag al comunei Cernat, județul Covasna, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului de steag al comunei Cernat, județul Covasna, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

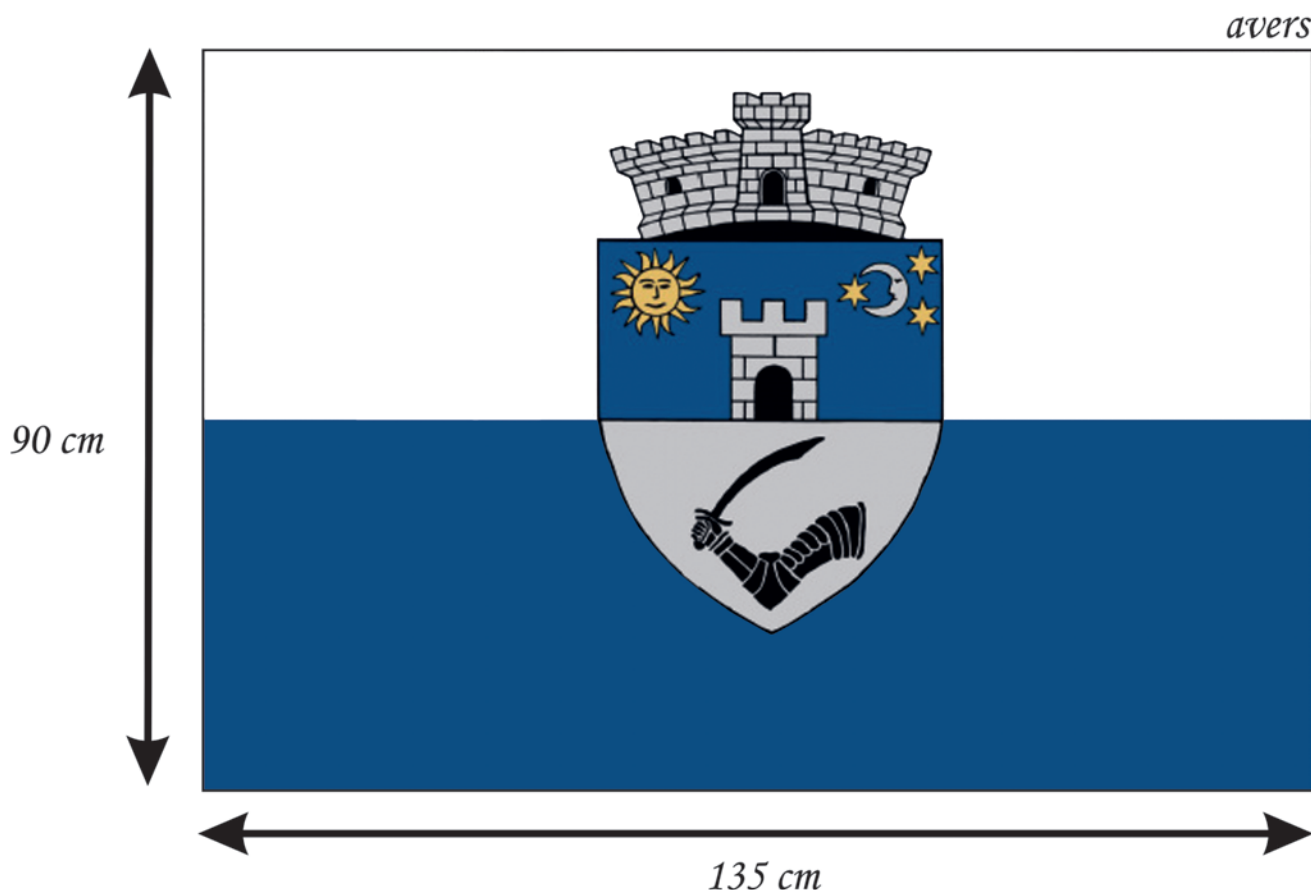
Contrasemnează:

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației, interimar,

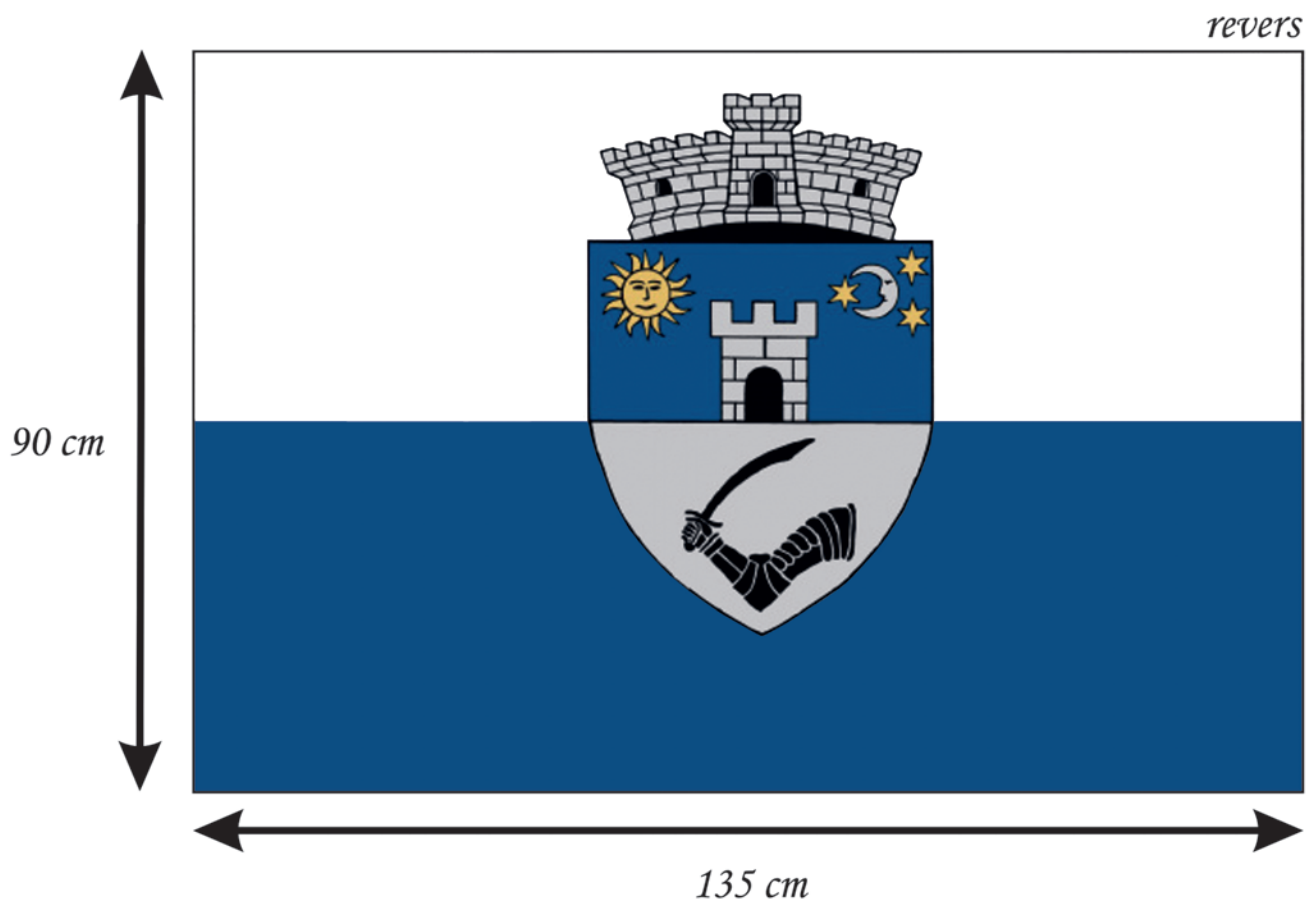
Marin Țole,
secretar de stat

București, 12 decembrie 2024.
Nr. 1.651.

ANEXA Nr. 1*)

MODELUL
de steag al comunei Cernat, județul Covasna

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale modelului de steag
al comunei Cernat, județul Covasna**

Descrierea modelului de steag

Steagul comunei Cernat este format dintr-o pânză dreptunghiulară, cu proporția între lățime și lungime de 2/3.

Pânza tăiată alb-albastru este încărcată în centru cu stema comunei Cernat.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor modelului de steag

Descrierea stemei

Stema comunei Cernat, județul Covasna, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat albastru-argint.

În câmpul superior, din linia despărțitoare se înalță un turn crenelat, cu trei creneluri, de argint, având poarta boltită neagră, flancată din partea dextră de un soare figurat, de aur, iar din cea senestră de o semilună crescătoare, de asemenea figurată, de argint, înconjurată de trei stele cu câte șase colțuri, de aur.

În câmpul inferior se află un braț armat, îndoit în cot, ținând în mână o sabie, în bară, totul de culoare neagră.

Scutul este timbrat cu o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate ale stemei

Turnul crenelat simbolizează cetatea „Ciuntită”, denumită și „Ika”, aflată în comună.

Soarele și semiluna sunt simboluri specifice zonei, iar cele trei stele fac referire la numărul satelor aparținătoare comunei.

Partea inferioară face referire la stema familiei Damokos.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

Semnificația culorilor: albul semnifică puritate, înțelepciune, corectitudine, sinceritate, iar albastrul blândețe, noblețe și încredere.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea cu titlu gratuit a suprafeței de 43,0365 ha,
fond forestier din grupa I funcțională — vegetația forestieră cu funcții speciale de protecție,
subgrupa 1.4.a — păduri special amenajate în scop recreativ (păduri-parc),
din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva
în domeniul public al orașului Călimănești, județul Vâlcea**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Legea nr. 220/2018 privind transmiterea unor suprafețe de fond forestier din grupa I funcțională — vegetația forestieră cu funcții speciale de protecție din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale, al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 288 și 292 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea cu titlu gratuit a suprafeței de 43,0365 ha, fond forestier din grupa I funcțională — vegetația forestieră cu funcții speciale de protecție, subgrupa 1.4.a — păduri special amenajate în scop recreativ (păduri-parc), din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al orașului Călimănești, județul Vâlcea, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea realizării amenajărilor specifice pădurii-parc.

(2) Pentru suprafața de 43,0365 ha prevăzută la alin. (1), orașul Călimănești, județul Vâlcea, are următoarele obligații:

a) să încheie un contract de administrare cu un ocol silvic, potrivit art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) să respecte regimul silvic, potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) să evidențieze preluarea suprafeței respective în patrimoniul public al orașului Călimănești;

d) să asigure elaborarea studiului de fundamentare pentru suprafața de fond forestier încadrată în categoria funcțională 1.4.a — păduri special amenajate în scop recreativ — păduri-parc, care a făcut obiectul transmiterii, și să îl depună în vederea avizării la comisia tehnică de avizare pentru silvicultură, în termen de 2 ani de la data aprobării transmiterii, potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 220/2018 privind transmiterea unor suprafețe de fond forestier din grupa I funcțională — vegetația forestieră cu funcții speciale de protecție din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale.

(3) După aprobarea transmiterii este interzisă trecerea terenurilor prevăzute la alin. (1) din proprietatea publică în proprietatea privată a orașului Călimănești, prin hotărâre a consiliului local.

Art. 2. — (1) Suprafața de fond forestier prevăzută la art. 1, asupra căreia nu sunt executate amenajările prevăzute de studiul de specialitate în termen de 5 ani de la data avizării potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) lit. d), revine în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, prin hotărâre a Guvernului, potrivit prevederilor art. 7 alin. (2) și (3) din Legea nr. 220/2018.

(2) Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea are responsabilitatea de a monitoriza respectarea prevederilor alin. (1).

Art. 3. — Predarea-preluarea suprafeței de 43,0365 ha de fond forestier din grupa I funcțională — vegetația forestieră cu funcții speciale de protecție prevăzute la art. 1 se va face pe bază de protocol încheiat între Regia Națională a Pădurilor — Romsilva și orașul Călimănești, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea reglementărilor în vigoare.

Art. 4. — După intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera în mod corespunzător datele din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, în conformitate cu anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet
p. Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației, interimar,
Marin Țole,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

DATELE DE IDENTIFICARE
ale suprafețelor de fond forestier din grupa I funcțională — vegetația forestieră cu funcții speciale de protecție, subgrupa 1.4.a — păduri special amenajate în scop recreativ (păduri-parc), care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al orașului Călimănești, județul Vâlcea

Nr. de inventar MF	Nr. ct.	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică		Adresa	Vecinătăți	Anul dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Persoana juridică la care trece cu titlu gratuit bunul imobil	Persoana juridică care trece de la gratuitul bunului imobil	Situația juridică		
					Suprafața — mp —	Grupa funcțională/ Subgrupa* funcțională/ Categorie de folosință/ Cartea funciară								Baza legală	În administrare	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1364	parțial	8.04.01	Imobil	Fond forestier păduri-parc	53.400	57.227	I; 1—4A, 1A, 4C; A2.1 — Păduri; CF nr. 41172 Călimănești	Tara România, județul Vâlcea, localitățile Călimănești și Căciulata U.P. III Căciulata, u.a. 6A Ocolul Silvic Călimănești, Direcția Călimănești	N — fond forestier proprietate publică a statului E — proprietăți particulare S — fond forestier proprietate publică a statului, proprietăți particulare V — fond forestier proprietate publică a statului	1991	228.908	23.05.2024	Orașul Călimănești, județul Vâlcea RO 2541630	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Legea nr. 46/2008 — Codul silvic	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120
1364	parțial	8.04.01	Imobil	Fond forestier păduri-parc	76.700	76.624	I; 1—4A, 1A, 4C; A2.1 — Păduri; CF nr. 41172 Călimănești	Tara România, județul Vâlcea, localitățile Călimănești și Căciulata U.P. III Căciulata, u.a. 7A Ocolul Silvic Călimănești, Direcția Călimănești	N — fond forestier proprietate publică a statului E — proprietăți particulare S — fond forestier proprietate publică a statului, proprietăți particulare V — fond forestier proprietate publică a statului	1991	306.496	23.05.2024	Orașul Călimănești, județul Vâlcea RO 2541630	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Legea nr. 46/2008 — Codul silvic	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120
1364	parțial	8.04.01	Imobil	Fond forestier păduri-parc	114.809	114.809	I; 1—4A, 1A, 4C; A2.1 — Păduri; CF nr. 41172 Călimănești	Tara România, județul Vâlcea, localitățile Călimănești și Căciulata U.P. III Căciulata, u.a. 8A% Ocolul Silvic Călimănești, Direcția Călimănești	N — fond forestier proprietate publică a statului E — proprietăți particulare S — fond forestier proprietate publică a statului, proprietăți particulare V — fond forestier proprietate publică a statului	1991	459.236	23.05.2024	Orașul Călimănești, județul Vâlcea RO 2541630	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Legea nr. 46/2008 — Codul silvic	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120
1364	parțial	8.04.01	Imobil	Fond forestier păduri-parc	144.200	134.021	I; 1—4A, 1A, 4C; A2.1 — Păduri; CF nr. 41172 Călimănești	Tara România, județul Vâlcea, localitățile Călimănești și Căciulata U.P. III Căciulata, u.a. 9A% Ocolul Silvic Călimănești, Direcția Călimănești	N — fond forestier proprietate publică a statului E — proprietăți particulare S — fond forestier proprietate publică a statului, proprietăți particulare V — fond forestier proprietate publică a statului	1991	536.084	23.05.2024	Orașul Călimănești, județul Vâlcea RO 2541630	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Legea nr. 46/2008 — Codul silvic	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120
1364	parțial	8.04.01	Imobil	Fond forestier păduri-parc	50.800	47.684	I; 1—4A, 1A, 4C; A2.1 — Păduri; CF nr. 41172 Călimănești	Tara România, județul Vâlcea, localitățile Călimănești și Căciulata U.P. III Căciulata, u.a. 10A Ocolul Silvic Călimănești, Direcția Călimănești	N — fond forestier proprietate publică a statului E — proprietăți particulare S — fond forestier proprietate publică a statului, proprietăți particulare V — fond forestier proprietate publică a statului	1991	190.736	23.05.2024	Orașul Călimănești, județul Vâlcea RO 2541630	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Legea nr. 46/2008 — Codul silvic	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120
					439.579	430.365					1.721.460					

* Abrevierile de la rubrica „subgrupa funcțională” au următoarele semnificații:

— 1A — arborate situate în perimetrul de protecție a izvoarelor, a zăcămintelor și surselor de apă minerală și potabilă;

— 4C — arborate din jurul stațiunilor balneoclimaterice, climatice și al sanatoriilor de importanță națională stabilite de autoritatea publică centrală pentru sănătate.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 52**din 21 octombrie 2024**

Dosar nr. 1.628/1/2024

Mariana Constantinescu — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Carmen Elena Popoiag — președintele Secției I civile

Marian Budă — președintele delegat al Secției a II-a civile

Elena-Diana Tămagă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Andreia Liana Constanda — judecător la Secția I civilă

Irina Alexandra Boldea — judecător la Secția I civilă

Daniel Marian Drăghici — judecător la Secția I civilă

Maricel Nechita — judecător la Secția I civilă

Gheorghe Liviu Zidaru — judecător la Secția I civilă

Mărioara Isailă — judecător la Secția a II-a civilă

Roxana Popa — judecător la Secția a II-a civilă

Ruxandra Monica Duță — judecător la Secția a II-a civilă

Cosmin Horia Mihăianu — judecător la Secția a II-a civilă

Adina Oana Surdu — judecător la Secția a II-a civilă

Adriana Florina Secrețeanu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Doina Vișan — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Cristinel Grosu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Alina Pohrib — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Iulia Craiu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

care a fost comunicat părților, fiind formulat un punct de vedere la raport de către părât.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 16 iulie 2024, în Dosarul nr. 9.389/3/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022 sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)*

Art. 23. — Sporul pentru condiții de muncă

„Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I—VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.”

9. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru*

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 1.628/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent-șef în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 9.389/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent-șef prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii raportori,

modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023)

Art. II. — „Începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

10. *Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017* (Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017)

Anexa nr. 1 — Articol unic. — „Pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, mărimea sporului pentru personalul prevăzut la cap. I și cap. II din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția personalului din administrația publică locală, în funcție de numărul de factori de risc întruniți, este următoarea:

a) spor de la 10,1% până la 15% din salariul de bază pentru personalul care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din regulamentul-cadru;”.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

11. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București cu nr. 9.389/3/2024, reclamanta TGC a chemat în judecată pe părâtul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, solicitând instanței să dispună anularea parțială a Ordinului nr. X din 4 ianuarie 2024, emis de președintele Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, și obligarea părâtului la emiterea unui nou ordin, prin care să fie acordat sporul pentru condiții de muncă vătămătoare în procent de 15% din salariul de bază al reclamantei, precum și la plata diferențelor salariale rezultate din recalculare, actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală.

12. În motivare, reclamanta a arătat, în esență, că prin ordinul contestat i-a fost recalculat salariul de bază acordat în luna decembrie 2023 prin aplicarea procentului de 5% și, totodată, i-a fost acordată suma de 573 lei, cu titlu de spor pentru condiții de muncă vătămătoare.

13. În continuare, a susținut că sporul pentru condiții de muncă vătămătoare se calculează în procente, conform art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 și articolului unic din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, fiind de 15% din salariul de bază. Or, aplicând acest procent la salariul de bază, rezultă că sporul convenit este în cuantum de 1.290 lei.

14. După evocarea Deciziei nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, reclamanta a subliniat că personalului care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din 2022 și căruia i se aplică dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 îi sunt aplicabile în întregime dispozițiile acestei legi, inclusiv cele referitoare la sporuri. Or, salariul de bază al reclamantei a ajuns la grila de salarizare menționată în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

15. În final, a susținut că anumiți salariați din cadrul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare la nivelul maxim de 15% din salariul de bază.

16. Intimata a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

17. În apărare, a susținut că valoarea sporurilor de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, inclusiv valoarea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare, a fost menținută în anul 2023 la nivelul cuantumului acordat pentru

luna decembrie 2022, aceeași măsură de politică fiscal-bugetară fiind adoptată și pentru anul 2024, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023.

18. A mai arătat că reclamanta nu urmărește recunoașterea și acordarea unui drept salarial nou ca urmare a atingerii nivelului prevăzut în grila de salarizare din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, ci majorarea sporului deja existent.

19. Invocarea Deciziei nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, nu poate conduce la recalcularea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare, de vreme ce acesta a fost menținut la nivelul stabilit anterior prin următoarele acte normative: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018), Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 216/2020 privind prorogarea unui termen, aprobată prin Legea nr. 124/2021 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020), Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată prin Legea nr. 274/2022 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020), Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021), Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022) și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023.

20. Prin urmare, deși cuantumul salariilor de bază a fost majorat etapizat în perioada cuprinsă între 1 iulie 2017 și 1 iunie 2023, prerogativa ordonatorului de credite de a majora cuantumul acestui spor a fost suspendată succesiv prin actele normative menționate anterior.

21. Ulterior, părâta a precizat că raportul de serviciu al reclamantei s-a modificat, ca urmare a transferului acesteia la Autoritatea Vamală Română începând cu 1 iunie 2024, motiv pentru care a solicitat respingerea, ca rămas fără obiect, a capătului de cerere privind emiterea unui nou ordin de salarizare prin care să fie recalculat sporul pentru condiții de muncă vătămătoare.

22. Instanța de trimitere a reținut că reclamanta are calitatea de funcționar public — consilier juridic, clasa I, grad profesional superior, gradația 5, în cadrul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

23. Prin Ordinul din 4 ianuarie 2024 i-au fost stabilite salariul de bază în cuantum de 8.604 lei, rezultat din majorarea salariului de bază cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023, și un spor pentru condiții de muncă vătămătoare în cuantum de 573 lei.

24. Conform buletinelor de expertizare depuse la dosarul cauzei, la locul de muncă al reclamantei au fost identificați 4 factori de risc dintre cei menționați de art. 5 din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017.

25. Reclamanta beneficiază de sporul pentru condiții vătămătoare în cuantum de 573 lei încă de la data de 27 decembrie 2017, care a fost menținut în același cuantum prin ordinele de salarizare emise în perioada 2019—2024.

26. Prin Ordinul din 21 iunie 2023, salariul de bază al reclamantei a fost stabilit la suma de 8.194 lei, menționându-se că acesta este nivelul pentru anul 2022, conform anexei corespunzătoare funcției.

27. Prin Ordinul din 4 ianuarie 2024, sporul pentru condiții vătămătoare a fost menținut la suma de 573 lei, care reprezintă 6,65% din salariul de bază.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

28. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

29. În concret, a arătat că soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept invocate, întrucât plafonarea reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 reprezintă singurul motiv invocat de pârât pentru menținerea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare la valoarea anilor anteriori și neacordarea acestuia în intervalul procentual prevăzut de Hotărârea Guvernului nr. 917/2017.

30. Reclamanta susține că a atins nivelul grilei de salarizare din anul 2022, motiv pentru care ar trebui să beneficieze de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017 și Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, similar funcționarilor din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor cărora li s-a acordat acest spor ca urmare a atingerii nivelului salarial stabilit de Legea-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022, invocând în acest sens Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

31. Astfel, în cazul în care se va stabili că sporul pentru condiții de muncă vătămătoare nu este supus plafonării reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, rezultă că reclamanta este îndreptățită la acordarea acestui spor în procentele prevăzute de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017.

32. Instanța de trimitere a mai arătat că instanța supremă nu a statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

33. Instanța de trimitere a apreciat că sporul de care beneficia personalul din sectorul bugetar (în privința căruia legea nu instituie excepții) la data adoptării succesive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2020, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 226/2020, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2021, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2023 se va menține în același cuantum. Aceasta deoarece actele normative evocate anterior raportează cuantumul acestui spor la anul precedent, astfel cum rezultă din considerentul de la paragraful 79 al Deciziei nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale

34. *Curțile de apel Brașov și București* au transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, iar *curțile de apel Brașov, București, Iași și Ploiești* au comunicat puncte de vedere teoretice ale judecătorilor asupra aceleiași chestiuni, din care au rezultat două opinii.

35. *Într-o primă opinie* s-a apreciat că sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în cazul personalului care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022 (*curțile de apel Iași și Ploiești, tribunalele Buzău, Giurgiu, Ialomița, Iași și Prahova*).

36. S-a argumentat că nu poate fi înlăturat de la aplicare un text de lege în vigoare care nu a fost declarat neconstituțional, sub pretextul unei preținse discriminări, și apoi creată o normă

de drept pe cale jurisprudențială. De altfel, admiterea opiniei contrare ar conduce la nerespectarea art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 și, în mod implicit, la acordarea unor majorări salariale superioare celor avute în vedere de legiuitorul delegat prin acest act normativ.

37. *În sensul primei opinii* au fost identificate sentințele civile nr. 5.699/2023 din 8 noiembrie 2023, nr. 1.597 din 28 martie 2024 și nr. 4.489/2024 din 26 iunie 2024 ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal (atacate cu recurs).

38. *Într-o a doua opinie* s-a apreciat că sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 nu este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în cazul personalului care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022 (*tribunalele Brașov, Ilfov și Teleorman*).

39. S-a argumentat că acordarea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare este condiționată de aplicarea etapizată a Legii-cadru nr. 153/2017, sporul putând fi acordat începând cu data la care salariile de bază vor fi determinate potrivit grilei de salarizare prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 153/2017. În consecință, personalul căruia i se aplică art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cel care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, poate fi considerat ca fiind salariat în baza acestei legi, fiindu-i aplicabile în întregime dispozițiile acestei legi, inclusiv cele referitoare la sporuri.

40. *În sensul celei de-a doua opinii* au fost identificate sentințele civile nr. 5.856 din 15 noiembrie 2023, nr. 490 din 15 februarie 2024, nr. 744 din 23 februarie 2024 și nr. 2.085 din 15 aprilie 2024 ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal (definitive prin nerecurare) și Sentința civilă nr. 489 din 20 iunie 2024 a Tribunalului Covasna — Secția civilă (atacată cu recurs).

41. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

42. Prin Decizia nr. 666 din 29 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 4 februarie 2021, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23, ale art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017. În considerentele de la paragraful 28 din această decizie s-a statuat că: „Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, care deleagă stabilirea mărimii sporului pentru condiții de muncă prin acte de reglementare secundară (regulament-cadru care se aprobă prin hotărâre a Guvernului), Curtea reține că, departe de a constitui o negare a rolului Parlamentului de unică autoritate legiuitoare, prevederile de lege criticate nu fac altceva decât să dea expresie opțiunii legiuitorului în materia reglementării sporului pentru condiții de muncă, fără a încălca dispozițiile art. 61 din Constituție. Astfel, marja de apreciere a autorităților administrației publice în privința stabilirii mărimii sporului pentru condiții de muncă nu este nelimitată, ci aceasta se exercită, în condițiile legii, cu încadrarea în limitele maxime prevăzute de lege.”

43. Considerente similare se regăsesc în Decizia nr. 63 din 28 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 18 iulie 2023.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

44. Prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a stabilit că: „în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3),

alin. (4) și alin. (6) din același act normativ, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate”.

În considerentele de la paragrafele 67—72 și 81 și 82 ale acestei decizii s-a reținut că: „Este corectă interpretarea potrivit căreia dispozițiile anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică doar în situația personalului salarizat potrivit art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu și în situația celui salarizat în conformitate cu art. 38 alin. (3) și (4). Argumentul adus în favoarea acestei interpretări este acela că doar personalul căruia i se aplică dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cel care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, poate fi considerat ca fiind salariat în baza acestei legi, fiindu-i aplicabile în întregime dispozițiile legii, inclusiv cele referitoare la sporuri. *Per a contrario*, celorlalți salariați li se aplică sistemul de salarizare reglementat de legislația anterioară, majorat cu procente aferente fiecărui an. Cu alte cuvinte, pentru a putea fi acordat un spor prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017 este necesar ca persoana plătită din fonduri publice să beneficieze de salariul prevăzut în anexa legii, conform algoritmului de calcul prevăzut de aceasta. Faptul că regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2018, stabilește criteriile de acordare a sporurilor prin raportare exclusiv la factorii de risc pentru sănătate și nu se referă la nivelul venitului de bază nu înseamnă că acesta se aplică în mod direct în orice situație, fără a se corobora cu dispozițiile legii, în condițiile în care acesta este un act normativ cu putere juridică inferioară legii și este dat în aplicarea acesteia și, prin urmare, se aplică odată cu legea în executarea căreia a fost emis. Data intrării în vigoare nu reprezintă un argument pentru o interpretare contrară, întrucât el este incident în situația personalului care a atins grila de salarizare la un moment dat în perioada 2018—2022. Dacă legiuitorul ar fi dorit să deroge de la aplicarea etapizată a legii în ceea ce privește dispoziția privind acordarea acestui spor, ar fi menționat-o ca excepție de la art. 38, cum a procedat în privința altor categorii socioprofessionale [a se vedea alin. (3) lit. c), d) sau h) din lege], cu respectarea dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. În consecință, chiar dacă art. 23 din Legea nr. 153/2017, în executarea căreia a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, nu condiționează acordarea sporului de nivelul salariului de bază, ci doar de înfrunzirea factorilor de risc ce se stabilesc într-o procedură specifică, în absența unei dispoziții exprese, nu se poate reține, astfel cum susține titularul sesizării, că norma de instituire a sporului are un caracter autonom și s-ar aplica independent de art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017. (...) Prin urmare, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, se acordă doar personalului care beneficiază de un salariu calculat potrivit dispozițiilor acestei legi, neavând o autonomie proprie care să îi permită o aplicare directă și nemijlocită în baza art. 23, fără o coroborare a acestui text de lege cu cel al art. 38. Deși prin natura sa sporul pentru condiții vătămătoare este un tip de spor ce nu are nicio legătură cu nivelul salariului, ci cu condițiile efective de muncă și numărul factorilor de risc reținuți în mod concret în buletinul de expertizare, nu pot fi valorizate considerentele titularului sesizării referitoare la încălcarea principiului egalității de tratament juridic și nu se poate trece peste dispoziția concretă a legii pentru a da eficiență unui principiu juridic, având în vedere ca aceasta este o problemă de legiferare, și nu de interpretare a legii.”

45. Prin Decizia nr. 46 din 22 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 27 noiembrie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă sporul pentru condițiile de muncă prevăzut de art. 1 din anexa VIII cap. I lit. B din Legea-cadru nr. 153/2017 este supus sau nu aplicării etapizate prevăzute de art. 38 din aceeași lege”.

În considerentele de la paragraful 49 din această decizie s-a reținut că: or, deși sesizarea de față aduce în atenția Completului pentru dezlegarea unei chestiuni de drept aparent nouă, ce nu a mai fost formulată anterior sub această formă, cu privire la aceeași categorie profesională sau aceeași drepturi salariale, aspectele referitoare la modalitatea de aplicare a dispozițiilor art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 prin corelare cu diferite categorii de sporuri și-au pierdut consistența noutății, fiind deja analizate în jurisprudența anterioară a Înaltei Curți de Casație și Justiție, considerentele deciziilor obligatorii anterior pronunțate fiind necesar a fi urmate și în situații juridice similare, în care principiul analogiei își găsește aplicarea.

46. Prin Decizia nr. 7 din 8 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 9 martie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și a stabilit că: În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, drepturile salariale reglementate de art. 5, respectiv de art. 8 din anexa nr. I — Familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ” capitolul I lit. B din Legea-cadru nr. 153/2017 intră sub incidența prevederilor art. 38 alin. (4) din această lege.

În considerentele de la paragrafele 122—129 ale acestei decizii s-a reținut că: Prin dispozițiile alineatului (4) al art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a înțeles să instituie o reglementare de excepție cu privire la personalul didactic de predare, personalul didactic auxiliar, personalul didactic de conducere și personalul de îndrumare și control din învățământ, derogând de la dispozițiile cu caracter general cuprinse în alin. (4). Dispozițiile alineatului (4), ca de altfel și cele ale alineatului (4) fac referire la salariul de bază, acesta fiind o noțiune juridică de sine stătătoare. Pe de altă parte, prin prevederile sus-evocate ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, se face vorbire despre salariul brut lunar, înțeles la rândul lui, ca noțiune juridică autonomă, distinctă de salariul de bază. Cu privire la înțelesul acestor două noțiuni, art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește că, în sensul acestei legi, salariul de bază „reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I—IX”. Or, așa cum s-a arătat mai sus, anexa nr. I vizează familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ”. Totodată art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017 menționează, în scop explicativ, că „salariul lunar cuprinde salariul de bază ori, după caz, indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar”. Examinarea comparativă a celor două noțiuni legale trimite la concluzia că salariul de bază, respectiv salariul lunar sunt categorii juridice distincte, ele neputând fi confundate și nefiind nici interșanjabile, conținutul lor juridic fiind diferit. *Salariul lunar are un conținut mai cuprinzător, acesta încorporând atât salariul de bază, cât și alte categorii de venituri* (de asemenea, distincte juridic), precum

compensațiile, indemnizațiile, *sporurile*, adaosurile, primele, premiile și, după caz, alte elemente specifice sistemului de salarizare. Mai trebuie precizat, cu privire la caracterul drepturilor salariale, că, potrivit prevederilor art. 35 din Legea-cadru nr. 153/2017, sumele reprezentând drepturile salariale prevăzute în această lege sunt lunare, în formă brută, și supuse impozitării, potrivit legii. Astfel fiind, trebuie înțeles că atunci când legea se referă la salariul lunar are în vedere salariul brut lunar, înțeles ca un cumul de drepturi salariale exprimate în formă brută și supuse impozitării în condițiile stabilite de lege. În aceste circumstanțe legale, faptul că la art. 38 alin. (4¹) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 se evocă „salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018”, iar în cuprinsul alineatului (2) al art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 se face referire la „salariul brut lunar” impune constatarea că legiuitorul a înțeles să aibă în vedere situații juridice diferite, în condițiile în care reperul fundamental instituit prin cele două texte legale este el însuși diferit: salariul de bază, pe de o parte, respectiv salariul brut lunar, pe de altă parte.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

47. Judecătorii-raportori au apreciat că pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022 sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

X.1. Asupra admisibilității sesizării

48. Prealabil analizei în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, trebuie să se verifice dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, așa cum rezultă acestea din textele normative care asigură cadrul legal al declanșării acestei proceduri.

49. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519—521 din Codul de procedură civilă.

50. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol „(...) prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

51. Conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „dacă, în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

52. Din analiza dispozițiilor legale mai sus evocate rezultă că, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, deschiderea procedurii hotărârii prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, concomitent, următoarele condiții:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

53. Se observă că, spre deosebire de condițiile de admisibilitate ale sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept invocate.

54. De asemenea, în această procedură, Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de către completurile de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță, iar nu doar de către completurile de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

55. În același timp însă, în raport cu prevederile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, potrivit cărora „dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”, completului de judecată care sesizează instanța supremă în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept îi revine obligația respectării dispozițiilor cu caracter general cuprinse în prevederile art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, compatibile cu procedura reglementată prin actul normativ special, potrivit cărora, „dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților”.

56. Cu alte cuvinte, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, potrivit art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, precum și punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

57. Examinarea condițiilor în care poate fi declanșat prezentul mecanism de unificare a practicii judiciare pune în evidență faptul că, în cazul concret al prezentei sesizări, cerințele legale mai sus enunțate sunt îndeplinite.

58. Astfel, se constată că procesul în care a fost formulată prezenta sesizare are ca obiect anularea parțială a Ordinului din 4 ianuarie 2024, emis de președintele Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, și obligarea părâtului la emiterea unui nou ordin prin care să fie acordat sporul pentru condiții de muncă vătămătoare în procent de 15% din salariul de bază, precum și la plata diferențelor salariale rezultate din recalculare, actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală.

59. Prin urmare, obiectul acțiunii se circumscrie litigiilor privind anularea actelor administrative emise pentru personalul plătit din fonduri publice sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

60. Se constată, totodată, că procesul în care a fost formulată sesizarea se află în curs de soluționare pe rolul unui complet de judecată din cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București, care judecă în primă instanță, în conformitate cu dispozițiile art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

61. De asemenea, ca urmare a verificărilor efectuate, se constată că este întrunită și cerința ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept enunțate și să nu fie investită cu soluționarea unui recurs în interesul legii cu acest obiect.

62. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond

a cauzei se constată că, în concret, aceasta instituie o dublă condiționare: pe de o parte, să existe o chestiune de drept, iar, pe de altă parte, să fie probată legătura necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond.

63. Cu referire la primul aspect, în lipsa unei definiții legale a noțiunii, în mod constant în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formată în aplicarea prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a subliniat că, pentru a se putea vorbi de existența unei *chestiuni de drept*, este necesar ca problema de drept supusă dezbaterii „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării” (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragraful 37; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragrafele 41 și 42).

64. Deși noul act normativ a preluat întocmai noțiunea utilizată de legiuitor în cuprinsul art. 519 din Codul procedură civilă, îndeplinirea acestei condiții de admisibilitate a sesizării se impune a fi analizată în contextul particularităților procedurii reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care are un caracter special și parțial derogatoriu de la dispozițiile de drept comun.

65. Raportat la cauza pendinte, se constată că problema de drept în discuție prezintă un grad de dificultate ridicat, de natură a justifica intervenția instanței supreme, având în vedere că își are izvorul în reglementări relativ nou-intrate în vigoare, iar modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, în raport cu diferite categorii de sporuri, inclusiv cu sporul pentru condiții de muncă vătămătoare reglementat prin Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, a făcut obiectul mai multor decizii pronunțate de instanța supremă în procedura hotărârii prealabile și a recursului în interesul legii, soluțiile adoptate și considerentele ce le-au fundamentat fiind necesar a fi corelate.

66. Pe de altă parte, atât motivarea încheierii de sesizare, cât și argumentele prezentate în cadrul opiniilor transmise de curțile de apel conturează riscul unei jurisprudențe neunitare, în această materie fiind deja pronunțate soluții divergente, împrejurare ce demonstrează, o dată în plus, caracterul dificil al chestiunii de drept în discuție și necesitatea declanșării mecanismului de unificare a jurisprudenței consacrat prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

67. Se constată, totodată, că, în raport cu obiectul litigiului, este îndeplinită și condiția referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept pentru soluționarea pe fond a cauzei, întrucât, așa cum rezultă din încheierea de sesizare, plafonarea reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 este singurul motiv invocat de pârât pentru menținerea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare la valoarea anilor anteriori și neacordarea acestuia în marja procentuală prevăzută de Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017.

68. Astfel, în cazul în care se va stabili că sporul pentru condiții de muncă vătămătoare nu este supus plafonării reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, rezultă că reclamanta este îndreptățită la acordarea acestui spor în procentele prevăzute de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017.

69. Din perspectiva acestor aspecte, se constată că, la nivel strict formal, dezlegarea ce se solicită în cauză are efect direct asupra fondului litigiului, întrucât vizează o chestiune esențială pe care se întemeiază pretențiile deduse judecării.

70. Deși este adevărat că, începând cu data de 1 iunie 2024, raportul de serviciu al reclamantei s-a modificat ca urmare

a transferului acesteia la Autoritatea Vamală Română, dezlegarea chestiunii de drept invocate prezintă în continuare interes pentru rezolvarea pretențiilor deduse judecării aferente perioadei 1 ianuarie—31 mai 2024.

71. Fiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se impune pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se dea o dezlegare de principiu chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

X.2. **Asupra fondului sesizării**

72. Cu titlu preliminar, se impune a preciza că sesizarea de față a fost formulată de instanța de trimitere într-un litigiu în care reclamanta, care face parte din familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, având calitatea de funcționar public — consilier juridic, clasa I, grad profesional superior, gradația 5, contestă cuantumul sporului pentru condiții de muncă vătămătoare, susținând că, din moment ce a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, ar trebui să beneficieze de sporul pentru condiții de muncă astfel cum este reglementat prin Legea-cadru nr. 153/2017 și prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, similar funcționarilor din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor cărora li se acordă pentru prima dată acest spor ca urmare a atingerii pragului de salarizare stabilit potrivit legii pentru anul 2022, invocând în acest sens raționamentul expus în Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

73. În esență, situația premisă care a generat problema de drept în discuție este următoarea: Reclamanta beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare încă dinainte de intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017. În anul 2018, atât salariul de bază, cât și sporul pentru condiții de muncă vătămătoare au fost majorate cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, în temeiul art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017. Ulterior, în perioada anilor 2019—2022, deși salariul de bază al reclamantei a fost supus diferitelor majorări, conform dispozițiilor art. 38 alin. (4) din același act normativ, valoarea sporului a fost menținută la același nivel, în temeiul unor acte normative succesive, respectiv: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023. Începând cu data de 1 iunie 2023, salariul de bază al reclamantei a atins nivelul grilei de salarizare reglementat pentru anul 2022 în anexa corespunzătoare funcției, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare rămânând în continuare plafonat la valoarea anilor anteriori, în temeiul art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023.

74. În acest context, prin sesizarea formulată, Tribunalul București solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să stabilească, pe calea mecanismului hotărârii prealabile reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, *dacă pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022 sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023.*

75. Sporul pentru condiții de muncă este reglementat prin dispozițiile art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, care prevăd că: „Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I—VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție,

administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.”

76. Pentru personalul din administrația publică centrală, art. 1 din capitolul I lit. B din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 prevede că: „(1) Funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar corespunzător timpului lucrat. (2) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților funcționarilor publici, în limita prevederilor din Regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.”

77. În aplicarea art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, act normativ ce reglementează modalitatea de stabilire a locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete, precum și a condițiilor de acordare a sporurilor pentru condiții de muncă prevăzute în cap. II din anexa nr. VII, precum și în cap. I și cap. II din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, pentru funcționarii publici și personalul contractual, cu excepția personalului încadrat în administrația publică locală.

78. Prin articolul unic al anexei nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 s-a stabilit că: „Pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, mărimea sporului pentru personalul prevăzut la cap. I și cap. II din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția personalului din administrația publică locală, în funcție de numărul de factori de risc întruniți, este următoarea:

a) spor de la 10,1% până la 15% din salariul de bază pentru personalul care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din regulamentul-cadru;

b) spor de la 5,1% până la 10% din salariul de bază pentru personalul care își desfășoară activitatea sub influența a 3 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din regulamentul-cadru;

c) spor de până la 5% din salariul de bază pentru personalul care își desfășoară activitatea sub influența a 2 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din regulamentul-cadru.”

79. Cu referire la momentul de la care personalul care se încadrează în condițiile specificate în Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 pentru acordarea acestui spor urmează să beneficieze de încasarea lui, pornind de la premisa că prin buletinele de expertizare emise de instituțiile abilitate a fost constatată existența factorilor de risc, prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, dată în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din același act normativ, s-a stabilit că acesta este reprezentat de „data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.”

80. Deși a avut în vedere situația personalului din instituțiile sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, dezlegarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 în privința modului în care trebuie interpretate dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017 referitoare la sporuri are aplicabilitate generală,

fiind incidentă și în privința personalului din administrație vizat în prezenta cauză.

81. În considerentele acestei decizii s-a reținut, în esență, că dispozițiile anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică doar în situația personalului salarizat potrivit art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu și în situația celui salarizat în conformitate cu art. 38 alin. (3) și (4), întrucât doar personalul căruiu i se aplică dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cel care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, poate fi considerat ca fiind salariat în baza acestei legi, fiindu-i aplicabile în întregime dispozițiile legii, inclusiv cele referitoare la sporuri, ceea ce înseamnă că celorlalți salariați li se aplică sistemul de salarizare reglementat de legislația anterioară, majorat cu procente aferente fiecărui an.

82. S-a reținut că, pentru a putea fi acordat un spor prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, este necesar ca persoana plătită din fonduri publice să beneficieze de salariul prevăzut în anexa legii, conform algoritmului de calcul prevăzut de aceasta. Faptul că regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2018, stabilește criteriile de acordare a sporurilor prin raportare exclusiv la factorii de risc pentru sănătate și nu se referă la nivelul venitului de bază nu înseamnă că acesta se aplică în mod direct în orice situație, fără a se corobora cu dispozițiile legii, în condițiile în care acesta este un act normativ cu putere juridică inferioară legii și este dat în aplicarea acesteia și, prin urmare, se aplică odată cu legea în executarea căreia a fost emis. Data intrării în vigoare nu reprezintă un argument pentru o interpretare contrară, întrucât el este incident în situația personalului care a atins grila de salarizare la un moment dat în perioada 2018—2022. Dacă legiuitorul ar fi dorit să deroge de la aplicarea etapizată a legii în ceea ce privește dispoziția privind acordarea acestui spor, ar fi menționat-o ca excepție de la art. 38, cum a procedat în privința altor categorii socioprofessionale [a se vedea alin. (3) lit. c), d) sau h) din lege], cu respectarea dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

83. În consecință, chiar dacă art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, în executarea căruiu a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, nu condiționează acordarea sporului de nivelul salariului de bază, ci doar de întrunirea factorilor de risc ce se stabilesc într-o procedură specifică, în absența unei dispoziții exprese, nu se poate reține că norma de instituire a sporului are un caracter autonom și s-ar aplica independent de art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

84. Prin urmare, s-a stabilit că sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, se acordă doar personalului care beneficiază de un salariu calculat potrivit dispozițiilor acestei legi, neavând o autonomie proprie care să îi permită o aplicare directă și nemijlocită în baza art. 23, fără o coroborare a acestui text de lege cu cel al art. 38.

85. Dispozițiile art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 ce reglementează sporul pentru condiții de muncă se supun, așadar, normelor tranzitorii de aplicare a legii, reglementate de art. 38 din același act normativ, care instituie mai multe etape de trecere de la sistemul de salarizare anterior la sistemul reglementat de noua lege.

86. Această concluzie este în acord și cu interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2019, dispozițiilor Notei 2 lit. c) pct. II lit. A, cap. I din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din aceeași lege.

87. Deși în cadrul Deciziei nr. 82 din 26 noiembrie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept interpretarea a vizat aplicarea dispozițiilor legale ce prevăd dreptul la majorarea

salariului de bază, și nu a unui spor, ca în cauza de față, raționamentul poate fi preluat.

88. Revenind la art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, care determină în mod specific condițiile de aplicare a legii, se constată că, după ce în alineatul (1) afirmă principiul aplicării etapizate a legii, începând cu data de 1 iulie 2017, prin alineatele (2), (3) și (4) stabilește nivelurile de salarizare aferente anilor 2017 și 2018, respectiv perioadei 2019—2022.

89. Prima etapă, reglementată prin art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, privește perioada 1 iulie 2017—31 decembrie 2017, pentru care a fost adoptată măsura menținerii în plată, la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, a cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

90. A doua etapă, reglementată prin art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, privește anul 2018 și stabilește că, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumului brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

91. Pentru cea de-a treia etapă, aferentă anilor 2019—2022, art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește că se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h) din aceeași lege.

92. Potrivit art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari, ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

93. Este de menționat că, prin acte normative ulterioare, ce vizează măsurile fiscal-bugetare adoptate anual în domeniul cheltuielilor publice, în perioada 2018—2023 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023), procesul de aplicare etapizată a legii a fost temporizat, fiind instituite diferite măsuri de realizare a salarizării personalului bugetar, derogatorii de la dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017.

94. Din examinarea dispozițiilor art. 38 alin. (2), (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 rezultă că, în ceea ce privește sporurile, în perioada 1 iulie 2017—31 decembrie 2017, cuantumului acestora a fost menținut în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, pentru ca, începând cu 1 ianuarie 2018, cuantumului brut al sporurilor să fie majorat cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017.

95. Pentru perioada 2019—2022 au fost reglementate [în temeiul art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017] doar creșteri ale salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere

reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018, în Legea-cadru nr. 153/2017 neexistând nicio dispoziție referitoare la sporuri sau la celelalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar.

96. În schimb, prin dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în forma inițială, s-a stabilit că: „Începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se menține cel mult la nivelul acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

97. Așadar, de la majorările care au vizat, indiscutabil, doar salariile de bază, după cum în mod expres prevăd normele citate anterior, legiuitorul a exceptat o serie de drepturi salariale, astfel că, în acest context, începând cu data de 1 ianuarie 2019, cuantumului sporurilor, inclusiv al celui pentru condiții de muncă, ce interesează cauza de față, a fost plafonat, prin voința legiuitorului, la nivelul acordat pentru luna decembrie 2018.

98. Dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 au fost modificate prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 9 ianuarie 2020, fiind păstrată, de principiu, soluția legislativă din cuprinsul acestora.

99. În acest sens s-a prevăzut că: „Începând cu luna ianuarie 2020, cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

100. Această măsură de politică fiscal-bugetară a fost menținută și în continuare, prin acte normative succesive, care au prevăzut plafonarea cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar sau solda lunară la nivelul celui acordat pentru luna decembrie a anului anterior, astfel că, începând cu 1 ianuarie 2019, acesta a rămas neschimbat.

101. În acest sens sunt dispozițiile art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, aplicabile în anul 2021, dispozițiile art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, aplicabile în anul 2022, dispozițiile art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și cele ale art. LXXI din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, cu modificările și completările ulterioare, ce și-au produs efectele în anul 2023.

102. Pentru anul 2024, măsura de politică fiscal-bugetară a fost menținută prin art. II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2023 care prevede că: „Începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

103. Interpretarea sistematică, logică și gramaticală a dispozițiilor art. 38 alin. (2), (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind aplicarea etapizată a legii, în corelare cu prevederile art. 23 din aceeași lege și cu prevederile actelor normative mai sus prezentate conduce la concluzia că, deși salariile de bază ale personalului plătit din fonduri publice au crescut etapizat, prin raportare la ipotezele de aplicare în timp

a Legii-cadru nr. 153/2017, până la atingerea valorii nominale a salariilor de bază conform anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, sporurile și celelalte categorii de elemente ale sistemului de salarizare ce fac parte din salariul brut, inclusiv sporul pentru condiții de muncă, ce interesează prezenta cauză, au rămas plafonate întrucât, prin legile anuale de salarizare, nivelul acestora s-a raportat la anul precedent, posibilitatea ordonatorilor de credite de a le majora și de a le acorda în alte limite fiind suspendată succesiv prin dispozițiile legale anterior menționate.

104. În condițiile în care plafonarea sporurilor s-a produs prin voința legiuitorului exprimată explicit în cuprinsul actelor normative adoptate anual în domeniul salarizării, iar dispozițiile speciale ale acestora au în vedere, cu caracter general, *sporurile, indemnizațiile, compensațiile, primele și celelalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar*, enumerarea fiind exhaustivă și nu limitativă, fără a face vreo distincție nici din perspectiva destinatarilor acestor norme, înseamnă că ele sunt general aplicabile, pentru toate categoriile de drepturi salariale mai sus menționate și pentru toate categoriile de personal plătite din fonduri publice.

105. Prin urmare, dată fiind lipsa unor norme exprese derogatorii, este evident că și sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, act normativ ce își produce efectele începând cu data de 1 ianuarie 2024.

106. Este lipsită de relevanță, din perspectiva aplicării normelor care au suspendat posibilitatea creșterii cuantumului sporului pentru condiții de muncă, împrejurarea că, în perioada de exercițiu a acestora, salariul de bază al personalului din familia ocupațională în discuție a atins valoarea nominală prevăzută în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, ca urmare a creșterii etapizate a acestuia prin raportare la ipotezele de aplicare în timp a legii.

107. Așa cum rezultă în mod explicit din cuprinsul art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, plafonarea operează în orice situație, condiția impusă de legiuitor fiind aceea ca *personalul să ocupe aceeași funcție și să își desfășoare activitatea în aceleași condiții*.

108. În aceste circumstanțe, faptul că salariul de bază a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 nu poate să determine *per se* înlăturarea de la aplicare a dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 și stabilirea cuantumului sporului pentru condiții de muncă în alte limite decât cele impuse de acesta, respectiv la nivelul reglementat prin articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017.

109. Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, invocată în argumentarea opiniei contrare, cu referire concretă la considerentele în cadrul cărora se reține că *personalul cărui a i se aplică dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cel care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, poate fi considerat ca fiind salariat în baza acestei legi, fiindu-i aplicabile în întregime dispozițiile legii, inclusiv cele referitoare la sporuri*, nu statuează asupra unei excepții de la aplicarea normelor care au impus plafonarea sporurilor la nivelul celor acordate în anul anterior, ci stabilește doar momentul de la care personalul care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

110. Pe de altă parte, Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 a avut în vedere ipoteza recunoașterii pentru prima dată a beneficiului sporului pentru condiții de muncă reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, din momentul activării premisei prevederilor art. 38 alin. (6) din aceeași lege, respectiv de la momentul trecerii pe ultima teză de drept tranzitoriu a Legii-cadru nr. 153/2017, după acordarea creșterilor succesive conform art. 38 alin. (4) și atingerea nivelului grilei de salarizare stabilit pentru anul 2022 conform anexei nr. VIII la aceeași lege, referindu-se, deci, la salariații care nu aveau în plată acest spor.

111. Or, situația salariaților din procesul ce a generat prezenta chestiune de drept este diferită întrucât aceștia sunt beneficiari ai sporului pentru condiții de muncă încă dinainte de intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, astfel că nu se pune problema recunoașterii unui drept nou, ci aceea a majorării unui spor deja existent, considerentele Deciziei nr. 27 din 26 octombrie 2020 neputând fi valorificate în privința acestora.

112. Decizia în interesul legii anterior menționată nu reprezintă, deci, o ipoteză de excepție de la plafonarea sporurilor, astfel că nu poate fundamenta teza potrivit căreia, pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 nu ar fi supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023.

113. Nu poate fi primită teza potrivit căreia atingerea valorii nominale a salariului de bază conform anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 ar echivala cu schimbarea *condițiilor de activitate* la care se referă textul art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, circumscriindu-se astfel unei situații de excepție în care plafonarea nu intervine.

114. Dat fiind specificul sporului în discuție, anume sporul pentru condiții de muncă, stabilirea sensului sintagmei *își desfășoară activitatea în aceleași condiții* impune raportarea la dispozițiile Regulamentului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 care reglementează modalitatea de stabilire a locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete, precum și a condițiilor de acordare a sporului pentru condiții de muncă pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, interpretarea coroborată a acestor prevederi legale conducând la concluzia că reperul avut în vedere de către legiuitor atunci când a condiționat menținerea, începând cu 1 ianuarie 2024, a cuantumului sporului pentru condiții de muncă la nivelul celui acordat pentru luna decembrie 2023 de împrejurarea ca *personalul să își desfășoare activitatea în aceleași condiții*, l-au constituit, în esență, condițiile de la locul de muncă, mai precis factorii de risc pentru sănătate, iar nu condițiile salariale.

115. Prin urmare, nici din această perspectivă nu se poate aprecia că atingerea valorii nominale a salariului de bază conform anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, ca urmare a creșterii etapizate a acestuia în perioada 2017—2023, s-ar circumscrie unei ipoteze de excepție de la aplicarea plafonării, determinarea în concret a cuantumului sporului pentru condiții de muncă vătămătoare prin raportare la nivelul sporului din anul anterior fiind obligatorie în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

116. A admite teza contrară înseamnă a înlătura de la aplicare un text legal în vigoare, eventuala nerespectare a art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 fiind de natură a conduce la acordarea unor drepturi salariale superioare celor avute în vedere de legiuitor, ceea ce nu poate fi acceptat.

117. Dacă legiuitorul ar fi intenționat să deroge de la aplicarea acestor dispoziții legale în ceea ce privește stabilirea nivelului sporului pentru condiții de muncă în momentul atingerii valorii maxime nominale a salariului de bază ca urmare a creșterii etapizate a acestuia, ar fi menționat această situație ca excepție de la aplicarea art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, cum a prevăzut în alte situații ce au vizat anumite categorii de drepturi salariale sau de personal, cu

respectarea dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

118. Intenția legiuitorului, însă, exprimată expres prin Nota de fundamentare a acestui act normativ, a fost aceea de a menține în anul 2024 cuantumul sporurilor la nivelul celor acordate în decembrie 2023, în scopul evitării unor presiuni suplimentare asupra cheltuielilor bugetare în anul 2024.

119. Aceeași concluzie se desprinde și în privința actelor normative anterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023), deoarece acestea cuprind norme similare de plafonare a sporurilor, ce s-au aplicat succesiv, până la 1 ianuarie 2024, astfel că, în lipsa unor norme derogatorii, limitarea impusă prin legislația primară nu poate fi ignorată în calculul cuantumului sporului pentru condiții de muncă, respectarea principiilor de salarizare prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 impunând inclusiv respectarea prevederilor art. 6 lit. h) din aceeași lege, ce reglementează „principiul

sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, stabilite în condițiile legii”.

120. Nici argumentul referitor la încălcarea principiului nediscriminării nu poate justifica o altă soluție câtă vreme, pe de o parte, așa cum, în mod constant, atât Curtea Constituțională, cât și Înalta Curte de Casație și Justiție au stabilit în mecanismele de control al constituționalității legii și, respectiv, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii, corespunzător misiunilor trasate pentru fiecare dintre acestea prin Constituția României, existența unor diferențe în privința modului de stabilire a cuantumului sporurilor acordate aceleiași categorii de personal care își desfășoară activitatea într-o instituție ori altor categorii de personal decât cea din care face parte reclamanta nu constituie o încălcare a principiului nediscriminării, iar, pe de altă parte, principiul nediscriminării nici nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor (în acest sens, Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).

121. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 9.389/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

Pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 21 octombrie 2024.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent-șef,
Cristian Balacciu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

